

οιανδήποτε στάσιν τῷ εἰκονιζομένῳ. Συνιστάται μόνον ἡ τοῦ ρητορεύοντος.

4) Τα ἔργα θέλει κρίνῃ ἡ ἐπιτροπὴ παραλαμβάνουσα καὶ καλλιτέχνας, ἂν κριθῇ ἀναγκαῖον.

5) Ὁ γλύπτης, οὗ τὸ ἔργον θέλει ἐγκριθῇ, θέλει ἀναλάβει. ὥς ἀμοιβὴν τὴν ἐκτέλει, οἱ δ' ἄλλοι οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἔχουσιν. Ἐν δὲ τῇ κρίσει θέλει ληφθῇ ὑπ' ὅψει ἡ τε καλλιτεχνικὴ ἀξία καὶ ἡ τιμὴ τοῦ ἔργου.

6) Πάντες οἱ διαγωνισθόμενοι δφείλουν νὰ ὑποβάλωσιν ἐγγράφως τὴν τιμὴν, καθ' ἣν θέλουσιν ἐκτελέσει τὸ ἔργον.

7) Ὁ γλύπτης, οὗ τὸ πρόπλασμα ἐγκριθῇσεται, ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν μόνον τοῦ ἀνδριάντος· διότι περὶ τοῦ βάθρου ἡ ἐπιτροπὴ θέλει προκηρύξει προσεχῶς δεύτερον διαγωνισμόν.

*

Ὁ κ. Βροῦτος ἐργάζεται ἐπὶ μαρμάρου δλόσωμον τὸν Ἑρμῆν μὲ τὸ κηρύκειον, καταφθάνοντα ἵνα ἀναγγείλῃ τὴν Νίκην. Τὸ ἀγαλμάτιον διακρίνεται διὰ τὴν κλασικότητα τῶν γραμμῶν.

*

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Πειραιῶς ἀνέθηκεν εἰς διαφόρους καλλιτέχνας ὁπως φιλοτεχνήσουν τὰς προσωπογραφίας τῶν διατελεσάντων δημάρχων Πειραιῶς.

*

Ὁ Ἀποθανὼν Ἀθηναῖος μεγαλοκτηματίας Ἐπαμειν. Σκαρβόλης ἀφῆκε διὰ διαθήκης του 10,000 δρ. διὰ νὰ περιγραφθῇ τὸ ἐν Μαραθῶνι τρόπαιον τοῦ Μιλτιάδου, 20,000 διὰ νὰ κατασκευασθῇ ἀνδριὰς τοῦ Μιλτιάδου ἐν Μαραθῶνι ἢ ἐν Ἀθήναις καὶ 20,000 διὰ νὰ κατασκευασθῇ ἐπίσης ἀνδριὰς τοῦ Περικλέους καὶ στηθῇ οὗτος ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, ἔναντι τοῦ Παρθενῶνος. Ὁ διαθέτης, ὅστις ἀπέθανεν ἐν τῷ νοσοκομείῳ, καὶ ὅστις διεκρίθη ἐν τῇ ζωῇ διὰ τὴν φιλαργυρίαν του, ἀφῆκε ὑπὲρ τὰς 200,000 εἰς τὸν Ἑθνικὸν στέλον.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Εἰς τὰς ἀρξαμένας τῇ 1ην Μαρτίου ἐν Σπάρτῃ ἀνασκαφὰς ἀνευρέθησαν ἐπιγραφαὶ ἑλληνικαὶ τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων, τεμάρια κτιρίων ρωμαϊκῆς ἐποχῆς καὶ τινα ἑλληνικῆς, ὥς καὶ θραύσματα ἀγγείων ἑλληνικῶν τοῦ 4ου ἰδίου αἰῶνος. Εὐρέθη καὶ μία τῶν εἰσόδων τοῦ ἀρχαίου φρουρίου. Αἱ ἀνασκαφαὶ θ' ἀποβῶσι τελεσφόροι, διότι ἡ ἀρχαία Σπάρτη εἶνε σχεδὸν ἐντελὲς ἄγνωστος, κρυπτομένη ὑπὸ παχύτατον στρώμα ρωμαϊκῶν καὶ βυζαντινῶν. Ὅταν ἀρθῇ τοῦτο, θ' ἀναφανῶσι πολλὰ λείψανα καὶ θὰ διαφωτισθῇ τὸ τοπογραφικὸν ζήτημα τῆς Σπάρτης.

— Ἐν συνεδριάσει τῆς Γερμανικῆς ἀρχ. σχολῆς κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ὠμίλησαν οἱ κ. κ. Ἐδερδέυ καὶ Δαίρπελδ.

Ὁ κ. Ἐδερδέυ διευθύνων τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Ἐφέσου, ἀνεκοίνωσε τὰ εὐρήματα τοῦ λήξαντος ἔτους. Ταῦτα ἀνάγονται εἰς τὴν ρωμαϊκὴν ἐποχὴν τῶν πρώτων μ. Χ. αἰώνων. Ἡ Βυζαντινὴ ἐκκλησίᾳ ἀνεσκάφη ἐντελὲς, ἐπίσης ἡ Ἑλλ. ἀγορά, ἐξακριβωθείσης τῆς σχέσεως αὐτῆς πρὸς τὴν βιβλιοθήκην καὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως.

Ὁ κ. Δαίρπελδ ἀνεκοίνωσε τὰ πορίσματα τῶν τελευταίων ἐν Κρήτῃ μελετῶν αὐτοῦ. Ὁμίλησε περὶ τῶν Κρητικῶν ἀνακτόρων, ἅτινα εἶνε ὅλως ἀνόμοια πρὸς τὰ Ὀμηρικὰ καὶ Μηκυναικά, ὑπεστήριξε δὲ ὅτι μεταξὺ τῶν ἀναφερομένων παρ' Ὀμήρῳ ἀνακτόρων καὶ τῶν ἀνευρεθέντων ἐρείπιων ἐν Τίρυντι καὶ Μηκύναις ὑπάρχουν ὁμοιότητες, διαφωνῶν ἐν τούτῳ πρὸς τὸν κ. Νόακ. Τὰ Κρητικὰ ἀνάκτορα δὲν ἀνάγονται εἰς τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, ἀλλ' ἀποτελοῦνται ἐξ οἰκοδομημάτων διαφόρων ἐποχῶν. Ὁμίλησεν ἐπίσης περὶ

τῶν ἀνακτόρων τῆς Φαιστοῦ ὡς καὶ τῆς Κνωσοῦ. Ἀνέπτυξεν εἴτα ὅτι τὰ Κρητικὰ ἀνάκτορα ὄσχετα ὅλως πρὸς τὸν Μηκυναικὸν κόσμον, ἀνάγονται πιθανῶς εἰς λαὸν μὴ ἑλληνικῆς ἐποχῆς, τοὺς Κάρας καὶ Δυκίους καὶ ὅτι ἐπελθόντες οἱ Ἀχαιοὶ καὶ Δωριεῖς, κατέστρεψαν τὰ παλαιὰ ἀνάκτορα, οἰκοδομήσαντες νέα.

— Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ὠμίλησαν ἐν τῇ Γαλλικῇ ἀρχ. σχολῇ οἱ κ. κ. Μαγιάνς καὶ Σουλῶφ.

Ὁ κ. Μαγιάνς, Βέλγος, ἡρμήνευσεν τὴν παρὰ τὸ θέατρον συνοικίαν τῆς Δήλου, ἐν ᾗ ἀνευρέθησαν νομίσματα τῆς ἐποχῆς Μάρκου Ἀντωνίου, ἐξ ἀγάλματα φυσικοῦ μεγέθους καὶ μία ρωμαϊκὴ κεφαλὴ. Τὰ ἐξ ἀγάλματα διασώζουν ζωηρότητα ἔχνη βαφῆς, ἰδίως ἐρυθροῦ καὶ κυανοῦ χρώματος εἰς τὰ ὑποδήματα καὶ εἰς τὸ ἔνδυμα.

Ἐκ τούτων ἐν παριστᾷ Ρωμαίων τινα ἕτερον εἶνε ἀντίγραφον τῆς περιφύμου Εἰρήνης τοῦ Κηρισοδότου, ἡ ὁποία ἦτο χαλκὴ καὶ ἔκειτο ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἀθηνῶν, κατασκευασθεῖσα περὶ τὸ 870 π. Χ. ὑπὸ τοῦ Κηρισοδότου, πατρὸς ἡ μάλλον πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ τοῦ μεγάλου καλλιτέχνου Πραξιτέλους. Τῆς Εἰρήνης ταύτης ἐν μόνον πληρὴς ἀντίγραφον σώζεται ἐν Μονάχῳ. Τρίτον ἀγαλμα εὐρέθη ὁ Ἀπόλλων Λυκίος, τύπος γνωστὸς τῆς Σχολῆς τοῦ Πραξιτέλους, τοῦ ὁποίου πολλὰ ἀντίγραφα ἐσώθησαν, ἰδίως ἐν τῷ ἰδικῷ μας Ἑθνικῷ Μουσείῳ. Τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Μαγιάνς εὐρέθην εἶνε μὲν κατεστραμμένον, ἀλλ' ὥραιότατης ἐργασίας καὶ θὰ καταλάβῃ τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ τῶν ἀντιγράφων τοῦ περιφύμου ἐκείνου πρωτοτύπου. Τέταρτον ἀγαλμα εἶνε ἀντίγραφον Ἀρτέμιδος χαρισιστάτου τύπου, διότι ἡ θεὰ παρίσταται πολὺ νεαρὰ ὡς κοράσιον μὲ χιτῶνα ποδήρη, ἐνῷ συγρότερον παρίστατο μὲ γυνᾶς τὰς κνήμας καὶ τὸ κάτω τῶν μηρῶν. Εἶνε δὲ τὸ ἀγαλμα τοῦτο τὸ μόνον ἐκ τῶν ἐξ εὐρεθέντων, τοῦ ὁποίου εὐρέθη ἡ κεφαλὴ. Πρὸς τοῦτοις εὗρεν ὁ κ. Μαγιάνς καὶ ἐπιστύλιον καὶ ἄλλα συντρίμματα ἐκ τοῦ πληθύνος τῆς συνοικίας κειμένου θεάτρου.

Ὁ κ. Σουλῶφ ἐντρίβετατος περὶ τὰ ἐπιγραφικὰ καὶ τὰς πολιτικὰς ἀρχαιοτήτας, ἀνέπτυξε μοναδικὴν ἐπιγραφὴν ἐσχάτως εὐρεθεῖσαν ἐν Δήλῳ, ἡ ὁποία διαλαμβάνει περὶ τῆς πωλήσεως τῶν ξύλων καὶ ἀνθρώπων. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐκ 50 περίπου μακρῶν στίχων εἶνε ἑλλειπὴς εἰς τὴν ἀρχὴν· τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων δεικνύει ὅτι ἀνήκει εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου αἰῶνος π. Χ. Ἐν ἀρχῇ διαλαμβάνει διοικητικὰ τινα περὶ τοῦ φόρου τῶν καυσόξυλων καὶ ἀνθρώπων, τὸν ὁποῖον εἰσέπραττον οἱ πεντηκοστολόγοι. Ὁ φόρος ὀνομάζετο πεντηκοστή, διότι ἦτο δύο τοῖς εκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων. Οἱ δὲ πεντηκοστολόγοι δὲν ἦσαν δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀλλ' ἰδιῶται ἐνοικιασταὶ τοῦ φόρου. Κατόπιν ἡ ἐπιγραφὴ ἀναφέρεται εἰς τὰ ποινικὰ δηλαδὴ ὁ ἔμπορος, ὁ ὁποῖος ἔφερε πρὸς πώλησιν ξύλα, ἀνθρώπους καὶ ρυμούς, ὥφειλε πρὸ πάσης πωλήσεως νὰ μεταβῇ εἰς τοὺς ἀγορανόμους, ἵνα οὗτοι προσδιορίσουν τὰς τιμὰς. Ἐὰν ὁ ἔμπορος ἐπώλει περισσύτερον τῆς προσδιορισθείσης τιμῆς, ἡ δύνατο πᾶς πολίτης νὰ τὸν καταγγείλῃ ἀμέσως δι' εἰσαγγελίας (προπορικῆς καταγγελίας) ἐνώπιον τῶν ἀγορανόμων, οἱ ὁποῖοι εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ κατὰσχουν τὰ μέτρα καὶ σταλμὰ του.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ "ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ",

Μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου γίνονται δεκτὰ τὰ πρὸς διαγωνισμόν ἀποστελλόμενα εἰκονογραφημένα δελτάρια, ὡς καὶ αἱ ἀπαντήσεις τοῦ φιλολογικοῦ διαγωνίσματος περὶ τοῦ ὠραιότερου Ἑλληνικοῦ διηγήματος. Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ δημοσιευθοῦν τ' ἀποτελέσματα.